

N:o 74.

Ank. till Riksd. kansli den 8 maj 1894, kl. 5 e. m.

*Memorial, i anledning af kamrarnes skiljaktiga beslut med för-
anledande af utskottets hemställan i dess utlåtande n:o 70
öfver Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förord-
ning om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufve-
stadgan den 16 maj 1884.*

I utlåtande n:o 70, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884, hemställde lagutskottet, att Riksdagen måtte antaga en lag i ämnet af den lydelse, utskottets hemställan utvisar.

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag hafva kamrarne fattat sammanstående beslut beträffande dels lagförslaget rubrik äfvensom 3, 5, 8, 11 och 14 §§, hvilka antagits med den af utskottet föreslagna lydelsen, och dels 13 §, hvilken godkänts med den förändrade lydelse, som föreslagits i den af herr Lundström vid utlåtandet afgifna reservation.

Deremot hafva kamrarne stannat i skiljaktiga beslut beträffande öfrige paragrafer i förslaget samt öfvergångsstadgandet och ingressen. Första Kammaren har nemligen i dessa delar godkänt utskottets hemställan, under det Andra Kammaren dels afslagit 17, 22, 24, 31, 39, 44, 61, 65 och 68 §§ äfvensom öfvergångsstadgandet och dels godkänt ingressen med den ändring, att orden »med upphäfvande af nådiga kungörelsen rörande inmutning å kronojord den 19 augusti 1889» skulle utelämnas.

Jemlikt 63 § riksdagsordningen åligger det utskottet att söka sammanjemka de skiljaktiga beslut, hvori kamrarne sålunda stannat.

Af de paragrafer i förevarande förslag, hvilka sålunda blifvit antagna af kamrarne, sammanhänga 8 och 14 §§ med de delar af förslaget, hvilka af Andra Kammaren afslagits, hvaremot 3, 5, 11 och 13 §§ icke stå i något oskiljaktigt sammanhang med nämnda delar.

Vid sådant förhållande kan enligt utskottets uppfattning sammanjemnkningen lämpligast ega rum sålunda att kamrarne antaga en lag angående förändrad lydelse af 3, 5, 11 och 13 §§ af det innehåll, som af kamrarnes sammanstämmade beslut angående dessa §§ följer.

Utskottet får i ändamål af sammanjemnkning följaktligen hemställa:

att kamrarne, Första Kammaren med frånträdande af sitt beslut rörande lagförslagets ingress, måtte, med förklarande, att Riksdagen funnit sig icke kunna i oförändradt skick bifalla Kongl. Maj:ts ifrågavarande proposition, för sin del antaga följande

Lag

om ändrad lydelse af vissa paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884.

Härigenom förordnas, att nedannämnda paragrafer i grufvestadgan den 16 maj 1884 skola erhålla följande ändrade lydelse.

3 §.

1 mom. Å område, beläget på mindre afstånd än två hunda meter från boningshus eller från annan åbyggnad, der den är uppförd vid gård, eller från tomtplats eller trädgård, vare inmutning ej tillåten, utan tillstånd af såväl egaren till byggnaden, tomtplatsen eller trädgården som den, hvilken dertill har nyttjanderätt; dock att inom utmål befintliga byggnader, hvilka erfordras för grufdriften, ej må utgöra hinder för inmutning.

Inmutning må ej ske å kyrkogård eller begravningsplats, ej heller utan tillstånd af vederbörande myndighet eller styrelse, å område på mindre afstånd än trettio meter från sådan jernväg eller kanal, som är upplåten för allmän trafik.

2 mom. Inmutning vare ock förbjuden å förut inmutadt område samt å utmål, så länge rättigheten till området eller utmålet blifvit behörigen försvarad.

5 §.

Öfver inkommen ansökning om mutsedel skall bergmästaren ofördröjligen och senast trettio dagar efter mottagandet meddela skriftligt beslut. Finner bergmästaren nödigt infordra ytterligare upplysning i afseende å arten af den angifna mineralanledningen, inmutningspunktens läge eller annan för mutsedelns utfärdande erforderlig omständighet, ege han förelägga sökanden att dermed inkomma inom viss lämplig tid, räknad från den dag beslutet gafs, och vare, i händelse den tid försittes, den då gjorda ansökningen förfallen, hvilken påföljd bör i beslutet intagas. Finnes åter af de inkomna handlingarna eller efter infordrad upplysning, att mineralanledningen icke utgör föremål för inmutning enligt 1 §, eller att sådant hinder uppenbarligen möter, som i 3 § sägs, varde ansökningen afslagen.

11 §.

Sedan mutsedel blifvit utfärdad, eger inmutaren att inom det inmutade området, innefattande en omkrets med ett hundra meters afstånd från inmutningspunkten, anställa sådant försöksarbete, som erfordras till fyndighetens undersökning och blottande, äfvensom att begagna eller anlägga väg till stället; dock att hvad i 3 § är stadgadt om hinder emot inmutning äfven gäller i fråga om försöksarbete, så framt hindret förefans, då mutsedeln utfärdades.

För den mark, inmutaren sålunda begagnar, skall han gifva innehafvaren af jorden, så länge försöksarbetet fortgår, full ersättning i årlig afgift, som för hvarje år förskottsvis betalas.

I händelse anläggningen öfvergifves, innan utmål derfor varder lagdt, vare inmutaren jemväl skyldig att ersätta jordegaren eller den, som i hans ställe är berättigad till sådan godtgörelse, all skada, som marken genom försöksarbetet för framtiden kan hafva tagit; och ansvare inmutaren under tiden, till dess denna ersättning blifvit erlagd, för fulla beloppet af den årliga afgiften för markens begagnande.

Skada och intrång, som af försöksarbetet förorsakas och hvarom ej förut i denna paragraf är stadgadt, vare inmutaren ock skyldig att ersätta.

13 §.

1 mom. Minst fjorton dagar innan något arbete å det inmutade området börjas, skall inmutaren, vid inmutningsrättens förlust och skyldighet att för all genom arbetet förorsakad skada ansvara såsom för åverkan, lemna bestyrkt afskrift af mutsedeln till såväl det inmutade områdets egare som den, hvilken dertill innehar intecknad eller af jordegaren hos inmutaren skriftligen anmäld nyttjanderätt; och gälle om sättet för sådant delgifvande hvad om delgifvande af stämning är stadgadt; dock må, der jorden eges eller innehafves af enskild person, som är frånvarande och låter egendomen af annan förvaltas, afskriften lemnas till förvaltaren.

2 mom. Inmutaren åligger derjemte, innan något arbete å det inmutade området börjas, att ställa pant eller borgen för all den ersättning, hvartill inmutaren enligt 11 § är förbunden. Denna säkerhet skall vara af öfverexekutor godkänd, der den icke ändock af jordegaren och nyttjanderättsinnehafvaren antages. Försummar inmutare att ställa sådan säkerhet, ege utmätningsmannen i orten, då han derom anlitas, inställa arbetet, till dess säkerhet, som finnes antaglig, blifvit anskaffad.

Stockholm den 8 maj 1894.

På lagutskottets vägnar:

L. ANNERSTEDT.